

Sabah Yürüyüşlerimden

– CEM SULTAN · 14 Aralık 2013

SABAH YÜRÜYÜŞLERİMDEN...

Yolun bir yanında Çamlar,öbüryanında Çınarlar;
Duaya açılmış gibi ,yüksek-yüksek Palmiyeler...
Grileşmiş hep tepeler..Sahilboyu,ıssız,sessiz;
Yeşile hasret bahçeler..Yürüyorum gene sensiz...
Sisli tepelerin sırtı,kıyıları otsuz,çiçeksiz;
Denizde yok bir kıpırtı..Karşı dağlar yeşilliksiz !
Gariplik sarmış yolları..Kayıp rüzgârın nefesi...
Kırılmış ağaç dalları..Duyulmuyor bir kuş sesi...
Gariplik beni ürküten..Sensiz hüznümlüyüm,zaten !..

Tempolu adımlarıyla,
Bakınmadan sağa-sola,
Sahilboyunca ,yalınız;
Tekbaşına yürüyen kız...
Biliyorum,O bir yetim..
Konuşmak değil niyetim..

..
Sabahları rastlıyorum,
O'nu biraz tanıyorum..
Hep aynı spor kıyafet..
Uzaktan bakınca...Afet !
Görünüş biraz bakımsız;
Kaşına çekmemiş cımbız...
Hafif solgun dudakları,
Zarif burun kanatları...
Şal'i,renğarenk oyalı ;
Saçı kızıla boyalı.
Endam heykeli andırır...
Afrodit'i kışkandırır !..
Gûya çaktırmıyorsa da..
Güzelliğinin farkında..

—

Ezilip-parçalanmasa,kahpe feleğin çarkında !..

Ne olsa zor,Kız evlâdı; zaten "..Yok Kadın'ın adı."
Dilerim ki,O da birgün yuva kurar,dernek-düğün...
Ömrünce Eş'i kolunda,yürürler ÇUĞRA yolunda...

—Mehmet Cemalettin Bayhan-ERDEK
18.01.2008/ÇUĞRA YOLUNDA